

(/users/torben-wendelboe)

Af Torben Wendelboe
(/users/torben-wendelboe)

Skribent
08 Maj.14

ANMELDELSE

DIN HENGIVNE AF ANNE THOMPSON (/ANMELDELSER/DIN-HENGIVNE-AF- ANNE-THOMPSON)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/din-hengivne-af-anne-thompson&title=Din%20hengivne%20af%20Anne%20Thompson)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/din-hengivne-af-anne-thompson&status=Din%20hengivne%20af%20Anne%20Thompson)

[u=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/din-hengivne-af-](http://litteratursiden.dk/anmeldelser/din-hengivne-af-anne-thompson&title=Din%20hengivne%20af%20Anne%20Thompson)

[url=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/din-hengivne-af-anne-](http://litteratursiden.dk/anmeldelser/din-hengivne-af-anne-thompson&status=Din%20hengivne%20af%20Anne%20Thompson)

[anne-thompson&title=Din hengivne af Anne Thompson\)](http://litteratursiden.dk/anmeldelser/din-hengivne-af-anne-thompson&title=Din%20hengivne%20af%20Anne%20Thompson)

[thompson&status=Din hengivne af Anne](http://litteratursiden.dk/anmeldelser/din-hengivne-af-anne-thompson&status=Din%20hengivne%20af%20Anne%20Thompson)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/din-hengivne-0%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/din-hengivne-0%23comment-form) for at skrive kommentarer.

Det stormfulde ægteskab mellem danske Mette Gad og Paul Gauguin fremstår her som et drama om kærlighed og kunstnerisk ambition med samtidens københavnske andedam som baggrund.

Under et ophold i Paris møder danske Mette Gad (1850 - 1920) den franske kunstner Paul Gauguin (1848 - 1903). De forelsker sig og bliver gift 1873 og lever i begyndelsen et almindeligt familieliv, hvor han har et job, og hun føder deres fem børn. Men Gauguin drives af en kunstnerisk ambition, som han må have sin frihed til at forfølge, og efter nogle turbulente år og et katastrofalt ophold i København forlader Gauguin i 1885 sin familie og drager til Frankrig og siden til troperne for at finde sin vej som kunstner.

I København sidder så Mette med fire børn - en af sønnerne tager Gauguin med sig på sin usikre vej - og må klare sig selv, penge får hun ikke fra sin ægtemand. Mette må stort set leve på nas. Heldigvis kan hendes familie støtte hende et langt stykke af vejen, men hun må selv tage initiativer til at finde midler, og hun slår sig ned som underviser, oversætter og lignende og får faktisk en eksistens ud af det for sig og børnene om end på et ganske spartansk niveau.

Det er dette drama, den australske kunstformidler Anne Thompson vil levendegøre, og hun gør det i et slags dobbeltportræt: Gauguin kommer selv til orde omtrent udelukkende gennem autentiske gengivelser af de breve, han igennem mange år sender hjem til Mette, mens Mette bliver skildret indefra, synsvinklen er bogen igennem hendes.

Thompson får dokumenteret, at Mette er et portræt værd. Hun fremstår som en viljestærk, moderne kvinde, der ikke giver op, har gåpåmod og masser af initiativ og er meget langt fremme i skoene i forhold til sin samtid - en beundringsværdig foregangskvinde.

Gauguins breve viser en selvoptaget kunstner; vranten, navlepillende, egoistisk og med sig selv og sin kunstneriske ambition som eneste omdrejningspunkt. Hans breve er meget sigende. Jeg vil citere fra et, hvor han omtaler den søn, Clovis, han altså tog med sig, og det er værd at bemærke, at brevet er dateret 25. april:

" (...) Jeg har ikke sendt dig Clovis' støvler. I sidste øjeblik fandt jeg på en måde at udvide skaffet, så han kan få foden ned i dem. Med uld i tåspidserne kan de godt bruges. Jeg har ikke kunnet besøge ham siden nytår, fordi jeg skylder skolen skolepenge for en hel termin, og det skal forestille, at jeg er ude at rejse. Vinteren er værre end nogensinde i år, og nu fryser det, for at det ikke skal være løgn. Vandet siver gennem væggene, og jeg har atter smerter i skulderen (...)"

Gauguin lader altså den arme knægt sidde alene i månedsvis og uden kontakt på en fjern kostskole - og har så ellers mest ondt af sig selv! Eksemplet er selvfølgelig grelt - men slet ikke enestående for Gauguin. Skønt ægteskabet reelt er opløst fra 1885, forbliver Mette ikke blot sin ægtemand tro - mens han får et barn i Frankrig og to på sin tropeø - hun forbliver også sin mands tro forkæmper, når det gælder om at forsvare og udbrede hans kunst hele livet. Gauguin selv opnåede ikke at opleve den anerkendelse, der jo blev ham til del, mens Mette altså kunne se sin ægtemand endelig træde ind på en plads mellem de store som Monet, Degas, Cézanne og Pissarro.

Hvorfor holdt hun ved? Måske fordi hun trods alt havde en drivkraft i den stærke kærlighed, de havde oplevet: "Paul nød os, var ekstatiske, når vi talte fortroligt sammen. For ham - for os begge to - var vores forhold uovervindeligt, et mystisk mirakel, der genopstod, hver gang vi var sammen. Læber, der mødtes, kinder, fingerspidser, vores åndedræt der blandedes i søvnen - vi vidste, det var kærlighed".

Thompson må have foretaget en meget omfattende research i forbindelse med bogen. Ikke blot har hun sine hovedpersoner på plads, men omkring dem - ikke mindst i Mettes København - skildres et væld af begivenheder. København omskabes væsentligt i perioden, rådhuset bygges, og det er med. Og bunker af tidens personligheder får deres portræt, fra konseilspræsident Estrup (som Mette er i familie med) over brødrene Brandes til den flagrende Holger Drachmann - de er der alle. Måske endda i så høj grad, at samtidshistorien af og til kan skygge lidt for det centrale projekt, dobbeltportrættet af den selvcentrerede kunstner og den imponerende, urokkeligt stærke kvinde.

Det er en livfuld roman, der fascinerer gennem skildringen af de to vidt forskellige karakterer og deres forskellige skæbner, og Thompson får dokumenteret, at Mette Gad Gauguin på enhver måde har fortjent det monument, hun her har rejst for hende.

Bøger af Anne Thompson

